

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

Μια νέα έκφραση της μουσικής ζωής που ξεκίνησε από το πρώτο τέταρτο του 18ου αιώνα ήταν το δημόσιο κοντσέρτο ή δημόσια συναυλία. Οι ρίζες του βρίσκονταν στο τέλος του προηγούμενου αιώνα, στο Παρίσι και ειδικότερα στον Rameau. Πέρα από το μονοπώλιο της Academie royale de musique, δηλαδή της βασιλικής όπερας, κανένας άλλος φορέας δεν είχε δικαίωμα να οργανώσει συναυλίες οι οποίες να αποφέρουν κέρδη. Εξαιρέση αποτελούσαν οι συναυλίες που λάμβαναν χώρα τις ημέρες που δεν λειτουργούσε η όπερα – συνήθως τις ημέρες θρησκευτικής αργίας. Γι' αυτό το πρόγραμμα του concert spirituel ή πνευματικού κοντσέρτου περιείχε καθαρά χορωδιακή θρησκευτική μουσική. Ο Anne Danican Philidor ήταν ο πρώτος διοργανωτής αυτών των συναυλιών, που ξεκίνησαν το 1725, και έπρεπε να πληρώνει 1.000 λίβρες το χρόνο για το δικαίωμα διεξαγωγής τους. Για οικονομικούς λόγους ο Philidor άλλαξε το συμβόλαιο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε τα προγράμματα να περιέχουν και κοσμική μουσική και να διοργανώνονται σε μέρες που δεν ήταν αργίες, θέτοντας τα θεμέλια για τη μορφή που θα είχαν οι συναυλίες έναν αιώνα αργότερα. Η σειρά αυτή των concerts spirituels έμελλε να διακοπεί το 1790 με την Επανάσταση.

Με την εγκαθίδρυση των δημόσιων συναυλιών παρατηρήθηκε μια στροφή στο ενδιαφέρον των συνθετών για την οργανική μουσική. Ενώ μέχρι τότε ο κατεξοχήν δρόμος για να γίνει γνωστός και να πλουτίσει ένας συνθέτης ήταν αυτός της όπερας, τώρα μπορούσε να επενδύσει και στα νέα είδη οργανικής μουσικής όπως η συμφωνία, η εισαγωγή (ανεξάρτητη από την όπερα) και το κοντσέρτο.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ -ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ